

De farverige spøgelser

En dialogisk fortælling

Oversat og inspireret af "Five little ghosts"

Til læseren: Dette er en dialogisk fortælling, hvilket betyder at børnenes inddrages aktivt undervejs i historiefortællingen. Sørg gerne for at holde små tænkepauser undervejs, så børnene fx kan benævne frugten og/eller farven. Fortæl gerne historien med dine egne ord, fremfor blot at læse den op. Historien anvender konkrete, som man bruger aktivt under fortællingen. Dette downloades separat – print, laminér og klip ud.

(vis de seks små spøgelser – vis kun den hvide side)

Der var engang seks små spøgelsesbørn, som boede i et gammelt, skævt hus midt ude i Spøgelsesskoven. Spøgelserne var løbet tør for mad, og spøgelsesmor skulle derfor ud at handle. Spøgelsesmor sagde til alle spøgelsesbørnene, inden hun tog afsted, at de ikke måtte spise noget, mens hun var væk.

Da spøgelser er hvide, må de kun spise hvid mad - ellers kan de risikere at skifte farve.

Hvilken slags mad kan spøgelsesmor mon købe?

(eksempel på hvid mad: mælk, yoghurt, æg, blomkål)

(det røde spøgelse findes frem, men det er kun den hvide side som vises)

“Buuuh! Jeg er sulten!” sagde det ene lille spøgelse. Det lille spøgelse fløj ud i haven og fandt et lille, rødt jordbær. Spøgelset sagde ”et lille jordbær kan vel ikke skade?”. Spøgelset tog en lille bid, men POP! Spøgelset blev helt rødt!

(vend spøgelse om)

”Åh nej!” råbte det røde spøgelse og fløj væk.

(det blå spøgelse findes frem, men det er kun den hvide side som vises)

“Buuuh! Jeg er også sulten!” sagde det næste lille spøgelse. Det lille spøgelse fløj også ud i haven og fandt et blåbær. Uden at tænke over det, spiste spøgelset blåbærret og POP! Spøgelset blev helt blå.

(vend spøgelset om)

”Åh nej altså!” råbte det blå spøgelse og fløj væk.

(det grønne spøgelse findes frem, men det er kun den hvide side som vises)

”Jeg skal ikke blive rød eller blå, ligesom de andre” tænkte det tredje lille spøgelse. Men det lille spøgelse var sulten, og fandt derfor lidt broccoli. Det så virkelig lækkert ud, så spøgelset ville prøve bare en lille bid. Men POP! Spøgelset blev helt grønt.

(vend spøgelset om)

”Åh nej! Ikke også mig!” sagde det grønne spøgelse, og fløj væk.

(det gule spøgelse findes frem, men det er kun den hvide side som vises)

”Åh jeg har altid godt kunne tænke mig at smage en banan” tænkte det fjerde lille spøgelse. ”Måske vil en lille bid ikke skade – den er jo ikke så farverig, som de andre”. Men POP! Spøgelset blev helt gul med det samme.

(vend spøgelset om)

”Åh nej, hvor typisk!” tænkte det gule spøgelse, og fløj væk.

(det orange spøgelse findes frem, men det er kun den hvide side som vises)

”Jeg er meget klogere end de andre” tænkte det femte lille spøgelse. ”Vores mor sagde at vi ikke måtte spise noget, så det gør jeg ikke. Men hun sagde ikke, at vi ikke måtte drikke noget!” tænkte det lille spøgelse. Det lille spøgelse drak derfor et stort glas appelsinjuice. Og POP! Spøgelset blev helt orange.

(vend spøgelset om)

"Ej altså, helt ærligt" sagde det femte spøgelse og fløj væk.

(det prikkede spøgelse findes frem, men det er kun den hvide side som vises)

"Jeg ved, at vi kun må spise hvid mad" sagde det sidste lille spøgelse. "Her har jeg noget hvid vaniljeis med små chokoladestykker. Man kan næsten ikke se dem – det kan jeg sagtens spise" tænkte det lille spøgelse. Men spøgelset var så sultent, at han spiste hele bøtten med is. Og POP! Spøgelset blev pludseligt fyldt med prikker.

(vend spøgelset om)

"Åh nej, UPS!" sagde det sjette og sidste spøgelse.

(vis alle de farverige spøgelse)

Da spøgelsesmor kom hjem, så hun hvad der var sket. "Det var altså ikke med vilje!" sagde spøgelseerne, "vi var bare SÅ sultne".

Spøgelsesmor grinte lidt og sagde "I ligner jo en smuk regnbue!". Så gav hun dem alle sammen et kys og de fik hver især et ekstra stort glas mælk. Og PLING! Så var alle spøgelseerne hvide igen.

(vend dem om og vis de hvide spøgelse)